

ان الله لا يهدي القوم الظالمين
يعني در سنن ابوداؤد و في مروي است انهما بر مرفوع و در موطا امام مالك
وسنن ابوداؤد و ترمذ و ابن ماجه مستدرک حاکم مروي است از عبد بن
بن سلام و موقوف است بر مروي که عبد الله بن سلام با ابو هريره گفت که آن
ساعت شريفه آخر من است يعني آخر ساعت در روز هم از روزده ساعت
روز جمعه که از بعضی شش و دو گفته شده يعني بسيار از علمای روز ابو هريره
روایت کرده اند که آن ساعت شريفه بعد از ظهر و صبح هادق است و قبل از طلوع
آفتاب پس مروي موقوف است و گفته شده که آن ساعت شريفه بعد از طلوع
آفتاب است و در اخبار و علوم است که آن ساعت شريفه از طلوع آفتاب است
و قبل بعد العصر و قبل بعد العصر و قبل بعد العشاء و قبل من بين
المغرب الشمس الى ان تغيب و قبل آخر ساعة من يوم الجودى ساعه غروب
يا لغوي يا يهود انت که در احوال مذکور است استيعاب آن ساعت که در آن است
تمامه آن وقت را که معين شده است برای آن ساعت مراد نیست بلکه آن است
که آن ساعت در آن نماز آن وقت است بجهت آنکه در آن وقت خورشید بخار است
که آثار بیدار بقللها ای آنکه حضرت فرموده است بدست مبارک خود باندک
بودن آن ساعت و در صحیح مسلم است که هر ساعت خفیفه قول و فیه ابوداؤد
است ابوداؤد غفاری بسوخته آن ساعت شريفه بعد از نماز است آن است
از سمت الراءس یا باندک از ساعت با مقدار یک دست از سایه کفایت میکند
و عبارت مصحح به سبب رنگ الحفا و قول شریف است با آنکه در شان آن ساعت
روایات بسیار است از آن حضرت و احوال صحابه و تابعین نیز بسیار است و ذکره

اقوال را

اقوال را زیاد از جهت قول جامع احادیث حدیث اهل بیت که در ابوداؤد است
در صحیح ابوداؤد قول عبد الله بن سلام که آخر ساعت است از روز جمعه و ما مروي است
مسلم قول عبد الله بن سلام با مرفوع است هر دو را با همی را از هر دو با ضعف الاستاد
یا موقوف است بر مروي است که ابو هريره گفت که آن ساعت
سلام گفت که آخر ساعت است از روز جمعه ابو هريره گفت که چون آن ساعت
شريفه آخر ساعت است از روز جمعه حال آنکه رسول خدا فرموده است لا یؤتی
عبد مسلم یصلی الا استحبیب که در آخر ساعت که نزدیک غروب است
صلوة نیست عبد الله گفت که این گفته است رسول خدا من بعد منظر
للصلوة ثمونی فی الصلوة ابو هريره گفت بل اینی صحیح است که اگر ایضا را
یعنی بر عیون کونیم بقوله الا استحبیب نیز رواست و آنچه مروي است از حضرت
فاطمه که مرعات آفتاب بعد از عصر میکند برابر رعایت وقت است
نیز مرجع قول عبد الله است قول قلت الذي اعتقده المصنف همی که در کتب
که آنچه اعتقاد و ظن دارم من بطریق استنباط از آن احادیث نموده فرموده
مذکور که با یکدیگر موافق دارند آنست که اخبار آن وقت موعوده الایات
از وقت قرار است امام است بوجه فاتیحه را از روز جمعه ای در وقت نماز جمعه
طریق ذکر کل و مراده خود بجهت آنکه آن وقت است اوقات روز جمعه است
که مقتضی است اجابت دعا را بر آن نماز جمعه اوقات صلوات نماز جمعه
و وقت آن نماز است اوقات آن روز است و قرار است فاتیحه را از وقت
است از غیر خود لیکن از دستنما مصحح لازم می آید که دعای ما من فاتیحه آن
گفتن از همین امام است و پس و پس کند که آنکه آنست که ما موم است امام

Copyrighted by University